

«Ми хочемо добровільного союзу націй, — такого союзу, який не до-
пускав би ніякого насильства однієї нації над одною, — такого союзу,
який ґрунтувався б на цілковитому довірі, на ясному усвідомленні
братерської єдності...»

В. І. ЛЕНІН.

ПОСТАМЕНТ ШАНІ «МК»

На «Постамент шани газети «Молодий комуніст» за успіхи у виконанні рішень XXIV з'їзду
КПРС та перемогу в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя СРСР заноситься:

НАГОРОДЖЕНІ ПЕРЕХІДНИМ ЧЕРВОНИМ ПРАПОРОМ ЦК ВЛКСМ:

Ульяновська районна комсомоль-
ська організація (секретар Микола
Редько),
Онуфріївська районна комсомоль-
ська організація (секретар Анатолій
Санига).

НАГОРОДЖЕНІ ПЕРЕХІДНИМ ЧЕРВОНИМ ПРАПОРОМ ОК ВЛКСМ:

Комсомольсько-молодіжна брига-

да імені XXIV з'їзду КПРС річ-
ків ковальсько-пресового веру Кіро-
воградського району Трудового
Червоного Прапора заводу «Черво-
на зірка» (бригадир Геннадій Брай-
довський, ґрункомсорт Надія Сму-
то).

Комсомольсько-молодіжний колек-
тив тракторної бригади колгоспу
«Жовтень» Новомиргородського рай-
ону (бригадир Василь Лузанив-
ський, ґрункомсорт Анатолій Жа-
ченко).

Комсомольсько-молодіжний колек-
тив МТФ колгоспу «Шлях Леніна»

Онуфріївського району (ґрупом-
сорт Надія Кириченко).

Комсомольсько-молодіжний екс-
каватор «К-300» Бандурів-
ського вуглерозрізу міста Олек-
сандрії (бригадир Олександр Мовчан,
ґрункомсорт Анатолій Лукаше-
вський).

Комсомольсько-молодіжна брига-
да імені ВЛКСМ селянсько-
середняцького Соціалістичного за-
воду будівельно-виробничого
об'єднання «Дніпроенергобуду-
стрі» (бригадир Володимир Семе-
нов, ґрункомсорт Микола Криво-
ручко).

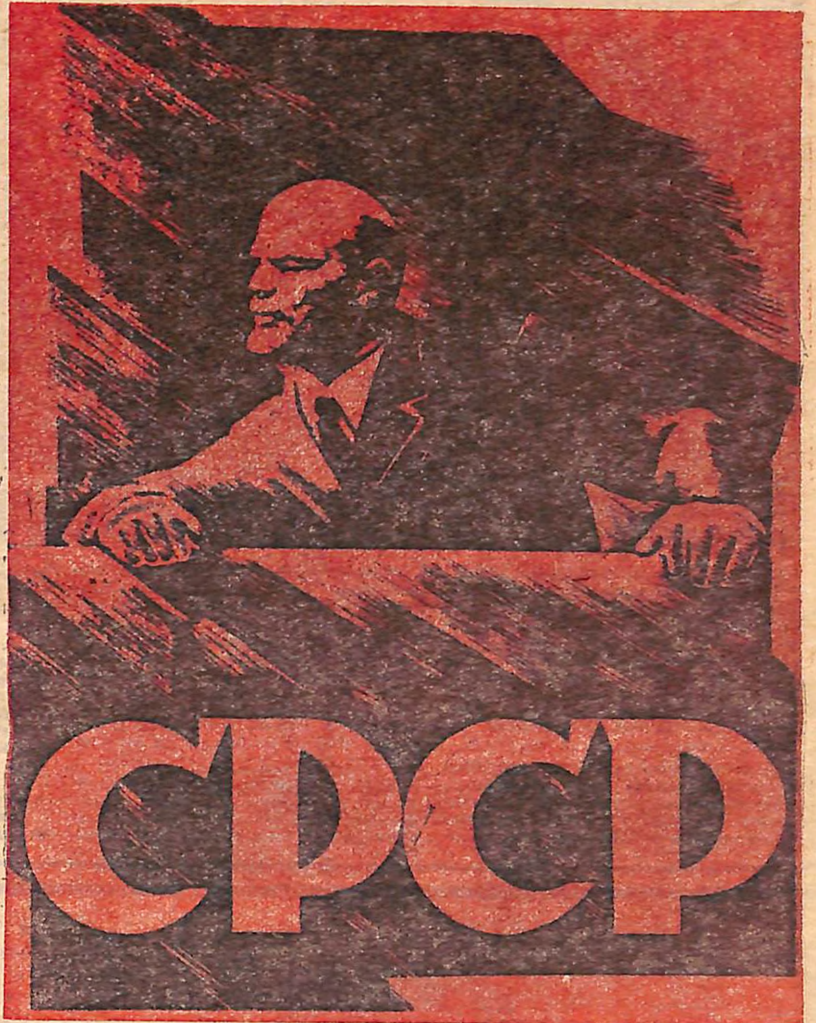
ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIII
№ 156 (1636).

СУБОТА, 30 грудня 1972 року • Ціна 2 коп.

ДО РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ, ДО ТРУДЯЩИХ УСІХ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК

Дорогі співвітчизники, громадяни Країни
Рад!

Центральний Комітет Комуністичної партії
Радянського Союзу, Президія Верховної Ради
СРСР, Рада Міністрів СРСР пако й сердечно
поздоровляють робітничий клас, колгоспне се-
лянство, інтелігенцію, політичній Радянській Армії
і Військово-Морському Флоту, трудящих усіх
національностей з великим всенародним сим-
том — 50-річчям утворення Союзу Радянських
Соціалістичних Республік.

Шлях до створення першої в світі союзиної
багатонаціональної держави трудящих відкрив
Великий Жовтень, який визволив народи Росії
від соціального і національного гніту. Об'єд-
нання радянських народів в одну соціалістич-
ну державу нерозривно зв'язане з ім'ям і ді-
ями великого вождя революції Володими-
ра Ілліча Леніна.

Під керівництвом Леніна більшовицька пар-
тия зуміла злати в один могутній політ класо-
ву боротьбу пролетаріату з національно-ан-
тисоціальним рухом поневолення царизмом народів.
Трудящі маси всіх національностей, які стано-
вили могутню інтернаціональну армію соці-
алістичної революції, разом боролися за лікві-
дацію імперіалістичного гноблення та капіта-
лістичної експлуатації, за мир, зліб і землю,
за свої людські права. І вони перемогли!

Само життя настійно вимагало згуртування
всіх сил народів для перебування суспільства на
соціалістичних засадах і захисту революційних
завоювань. Волю до державного об'єднання
виражали трудящі всіх радянських республік.
30 грудня 1922 року Перший Всесоюзний з'їзд
Рад прийняв Декларацію і затвердив Договір
про утворення Союзу РСР. Цей історичний акт
справив величезний вплив на долю націй і на-
родностей нашої країни.

П'ятдесят років Радянського Союзу ми від-
значаємо як видатний підсумок сильної рево-
люційної боротьби і творчої праці, свято
дружби народів, триумф пролетарського ін-
тернаціоналізму, ленінської політики Комуністич-
ної партії.

Героїчною працею радянських людей було
побудовано соціалістичне суспільство, забезпе-
чено справне розв'язання національного пи-
тання, споруджено величну будову інтерна-
ціонального братерства. Канули в минуле на-
ціональний гніт, національна ворожнеча, яку
розпалювали самодержавство і буржуазія. На
практиці утвердилася повна рівноправність і
фактична рівність націй.

Соціалізм став могутнім прискорювачем роз-
витку народного господарства. В країні було
створено передову індустрію і велике колек-
тивне сільськогосподарство. Тисяч ватамодомо-
гомога народів і насаперед зусилля робітни-
чого класу Росії дали змогу в найкоротші
строки ліквідувати якову відсталість окраїн.
Гордість кожної соціалістичної нації і всього
радянського народу, основу могутності і велич-
ч нашої держави становить єдина, спрямову-
вана за загальним планом економіка.

Соціалізм відкрив найширший простір для
духовного зростання мільйонів трудящих. Бу-
ло здійснено справжню культурну революцію.
Люди праці стали активними будівниками но-
вої соціалістичної культури. Прогрес науки,
розквіт літератури і мистецтва в усіх респуб-

ліках був прискорений завдяки активній вза-
ємодії і взаємному збагаченню культур братніх
народів.

Соціалізм породив відносини товариського
співробітництва між класами і соціальними
групами, націями і народностями країни. На
цій основі утворилася нова історична спільність
людей — радянський народ. Законом міжна-
ціональних відносин, рушійною силою нашого
розвитку стала велика дружба народів, а най-
важливішою рисою світогляду радянської лю-
дини — органічна єдність соціалістичного
патріотизму і пролетарського інтернаціоналі-
зму. В країні виростило покоління переконаних
інтернаціоналістів, цілеспрямованих борців за
комуністичні ідеали.

Дружба народів, яку всі радянські люди з
гордістю називають ленінською, подействала
наші сили в роки перших п'ятирічок, була
однією з найважливіших умов, що забезпечи-
ли нашу перемогу у Великій Вітчизняній війні.
Монолітна згуртованість багатонаціонального
радянського народу відіграла велику роль у
створенні розвинутого соціалістичного су-
спільства. Вона стала тією великою силою, яка
робить реальними найграндіозніші плани еко-
номічного, соціального і культурного прогресу.

П'ятдесятріччя Союзу РСР — це ювілей
могутньої світової держави, яка справляє ве-
личезний вплив на весь хід історичного роз-
витку. Досвід Радянської держави наочно по-
казав усім народам землі, які благотворні умо-
ви соціалістичний лад створює для розвитку і
зближення націй, для розвитку дружніх між-
національних і міждержавних відносин.

Нині разом з Радянським Союзом по шляху
будівництва нового життя йдуть країни соці-
алістичної співдружності. Всесвітнє розширення
і поглиблення їх співробітництва, розвиток со-
ціалістичної економічної інтеграції, єдність ді-
я міжнародної армії служать зміцненню по-
зицій соціалізму і миру.

Радянський Союз разом з братніми країнами
соціалізму, виконуючи свій інтернаціональний
обов'язок, завжди виступав і виступає на боці
тих, хто бореться проти імперіалізму, за на-
ціональну незалежність, мир і соціальний про-
грес.

Зовнішньополітичний курс, намісений і здійс-
нюваний Комуністичною партією Радянського
Союзу, — це втілення пролетарського інтерна-
ціоналізму, ленінських ідей рівноправності на-
родів, мирного співіснування держав з різним
суспільним ладом. Це — ієпа, принципова по-
літика, яку підтримують всі прогресивні сили.
Вона близька й зрозуміла найширшим масам
трудящих, з проголошенням нею ідеями і пер-
спективами, що відкрилися, зв'язують свої па-
ді і сподівання всі народи планети. Радян-
ський Союз і далі неухильно проводитиме
лінійно на оздоровлення міжнародних обставин,
на зміцнення загального миру та безпеки
народів.

Товариші!
На нескінченних просторах нашої Батьківщини
кинуть неспружена творча праця. Радянські
люди всіх національностей впливають у життя
історичні рішення XXIV з'їзду КПРС. Наміче-
на з'їздом програма дальшого економічного,
соціального і культурного розвитку країни,
підвищення народного добробуту надихає тру-

длящих на нові звернення, пробуджує в них
велику творчу енергію. Здійснення висунутої
XXIV з'їздом програми миру дає відчутті плю-
ди, допомагає створенню сприятливих зовніш-
ніх умов комуністичного будівництва.

Попереду нові горизонти, нові завдання.
Країна вступає в третій, вирішальний рік де-
в'ятої п'ятирічки. Патріотичний обов'язок усіх
трудящих нашої Батьківщини — беззастанно
боротися за успішне виконання намічених пла-
нів, бути в рядах активних учасників всена-
родного, соціалістичного змагання. Новий,
1973-й рік повинен стати роком ударної роботи
на всіх ділянках господарського і культурного
будівництва.

Наполегливе впровадження у промислові і
сільськогосподарські виробництва досягнень
науки і техніки, зростання продуктивності пра-
ці — ось неодмінні умови нашого прискоро-
го руху вперед, підвищення матеріального і
культурного рівня життя народу. Тепер як ні-
коли кожен з нас повинен виявляти високу
спідомість і відповідальність. Чим ефективні-
ший трудовий вклад кожного працівника,
кожного виробничого колективу, чим більший
успіх доб'ється кожна республіка, тим багат-
шою і сильнішою буде наша союзна держава,
тим кращим стане життя всіх радянських
людей.

Зростаюча соціально-політична активність
робітничого класу, мільйонних мас трудящих,
всесвітній розвиток особистості людини праці,
справжнього господаря країни — головний фак-
тор дальшого вдосконалення соціалістичних
суспільних відносин, розвитку радянської де-
мократії і зміцнення нашої союзиної загально-
народної держави.

Будемо ж беззастанно зміцнювати принципи
і норми соціалістичного демократизму, радян-
ського способу життя, комуністичної моралі,
втілювати в дії ієдність ленінський ідеал нової
Людини!

Ми певнио дивимось у майбутнє. Ми зна-
ємо, що йдемо вірним ленінським шляхом і
звершимо все задумане, здійснимо всі накрес-
лення партії.

Центральний Комітет КПРС, Президія Вер-
ховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР
звертаються

— до вас, героїчні трудяшки радянської ін-
дустрії і сільського господарства, дітя науки і
культури, творці всіх матеріальних і духовних
цінностей нашого суспільства;

— до вас, радянські жінки, що здобули за-
гальну якість своєю великою працевиті-
стю, чуйністю і доброю, материнським піклу-
ванням про підрастаючі покоління;

— до вас, юнаки й дівчата, гідні спадкоємці
і продовжувачі революційної справи батьків,
інтернаціоналістичних, бойових і трудових тра-
дицій радянського народу;

— до вас, доблесні воїни Радянських Зброй-
них Сил, які стоять на варті нашої великої
багатонаціональної держави, миру і соці-
алізму;

— до всіх радянських людей — росіян і ук-
раїнців, білорусів і узбеків, казахів і грузинів,
азербайджанців і литовців, молдаван і лати-
шів, киргизів і таджиків, вірмен, туркменів і
єстонців, до трудящих автономних республік і

областей, національних округів, усіх націо-
нальностей нашої країни.

Від наших повсякденних зусиль, організова-
ності і дисципліни залежать темпи економіч-
ного розвитку, створення матеріально-ієдні-
ної бази комуністичного суспільства, зміцнення
оборонної могутності країни. З ще більшою
усвідомленою енергією і відповідністю будемо
втілювати в життя ленінський заповіт: кому-
нізм може бути побудований тільки самовід-
даною працею на основі сучасної техніки, на-
уки й освіти.

Дорогі товариші, друзі! Всі ми, в якій би
радянській республіці не жили, якими б мова-
ми не говорили, — діти однієї матері-Батьків-
щини — Союзу Радянських Соціалістичних
Республік. У нас єдина історична доля ре-
волюційної боротьби за владу Рад, за свободу і
незалежність Вітчизни, будівництва соціалізму і
комунізму. У нас єдині цілі й ідеали, велика
єдина справа. Все, що створене на радян-
ській землі, — прекрасні міста, сучасні фабри-
ки і заводи, потужні електростанції, великі
сучасні сільськогосподарські підприємства —
колгоспи і радгоспи, духовні цінності соціалі-
стичної культури, — все це плоть нашої спіль-
ної праці, це наше спільне надбання. Велико
очени марксизму-ленізму даю нам всестен-
ську силу, розкриває шляхи переможного соці-
алістичного будівництва, інтернаціонального
згуртування трудящих у творенні нового, ко-
муністичного світу.

Будемо ж і далі зміцнювати наше інтерна-
ціональне братерство, як зміцнює оця береться
й розвивати велику ленінську дружбу наро-
дів — найцінніше завоювання революції, дже-
рело нашої сили і запоруку грізних перемог!

Ми — нероздільний радянський народ, і не-
має таких сил, які б могли синити наш пе-
реможний рух вперед, немає таких творчих
завдань, які б були непідвладні нашої дру-
жній роботі, нашої спільній волі.

Запорука цього — соціалістична інтернаці-
ональна ідеологія, яка оволоділа народними
масами, наша спільна боротьба за здійснення
ідеалів комунізму. Запорука цього — соціаль-
но-політична та ієдина єдність радянського на-
роду, згуртованість робітничого класу, колгосп-
ного селянства, трудової інтелігенції, всієї
дружної сім'ї націй і народностей СРСР
навколо Комуністичної партії. Велика зміц-
нювати і розширювати зв'язки партії з маса-
ми — такий заповіт залишив нам великий
Ленін, і партія вірна цьому ленінському запо-
вітові. Озброєна всепермагаючою теорією на-
укового комунізму, багатим політичним
досвідом, наша партія впевнено прокладає
шлях у майбутнє.

Єдиною дружною сім'єю ми побудуємо роз-
винуте соціалістичне суспільство.

Єдиною дружною сім'єю ми будемо і по-
будуємо комунізм!

Хай живе неперорна братерська дружба на-
родів нашої країни!

Хай процвітає і міцніє наша велика багато-
національна Вітчизна — Союз Радянських Со-
ціалістичних Республік!

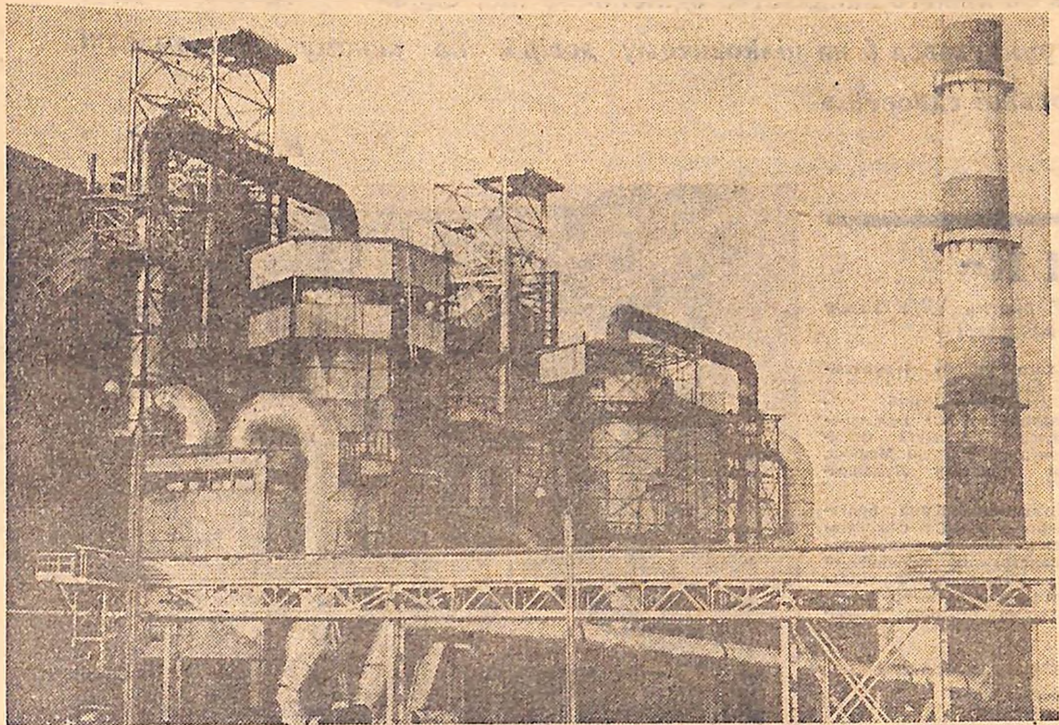
Слава Комуністичній партії Радянського Со-
юзу — бойовому авангардові робітничого класу
і всіх трудящих, вождю народу в боротьбі
за комунізм!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ
СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК

РАДА МІНІСТРІВ
СРСР

30 грудня 1972 року.

ІЗНОЗУ приємне здивування. Всього два місяці, як ходила цехами і службами заводу, а сьогодні не визнаю їх — чіткість контурів, завершеність просторів усюди. Здалеку велетенські трубчасті печі, що повільно, але неупинно обертаються вгорі, та часті спалахи потону в плавильному цеху створюють враження вже діючого підприємства. Це зовні. А всередині...

Того дня мені просто пощезло. Біля плавильного цеху зустріла бригаду відповідальних пралиників, які з секретарем парткому заводу Миколою Іполітовичем Жилинським саме зби-

рались розпочати екскурсію по підприємству. Користуюсь нагодою і приєднуюсь до екскурсанта. Мали пройти шляхом усього технологічного процесу від завантаження руди і до розливної машини. Запам'яталась довжелізня похила галерея, якою проходили найдовша транспортна стрічка. З лезвочки здається, що долаєш не менше як гору Олімп. І, нарешті, свята святих заводу — плавильний цех.

Для мене він почався саме з трубчастих печей. На якусь мить молодий печовий відчинив напрохот легко масивні дверці, і ми побачили, як з по-

дум'я падають гранули, позначені вже металевими блискітками. Це — промисловий огарок, з нього і зв'язать металургін побузький феронікедь.

Зварять... Зранку я ще не знала, що його вже набралось в електропечі востаннє на перший ківш. Тому, коли зустрілась з начальником відділу електричних і трубчастих печей Валентином Петровичем Головачем — знов приємне здивування:

— Приходьте ввечері. Побачите пробу плавку. Закінчилась і перша зміна — зміна останніх приготувань, а додому ніхто

не поспішав. Навпаки, на протяженні до нечі галереї все більше збиралось робітників прямо в спецівках. Схвилювані голови, збуджений гамір — і хозод не страшний. Блискучі спалахи електроаргонуальних дуг раз-по-раз виривають картину, до якої звернені погляди всіх. Там, біля печі, як казкові велетні, чаклують майстри вогняної професії. Це члени бригади молодого комуніста Віктора Чернишова. До нас не долітають їх слова, але вправні і злагожені рухи красномовно говорять, що розуміють один одного там з першого погляду.

Коли з лютки вдарила прожний струмінь розплавистого металу, на мить запала тиша. Тільки на мить, щоб одразу вибухнути радісними вигуками, оплесками. А порід юнак схилився над блоком — на аркуш лягають рядки вірша, можливо першого в його житті.

Нарешті я тримаю теплий шматочок сплаву. І мов у кадрі кінофільму

«Т-150» ЧЕКАЄ МОЛДАВІЯ

Наш завод тракторних гідроагрегатів мені іноді уявляється велетенським складом. На одних двірках його висить табличка «Вхідна». На протилежних — «Вихідна». Мاستься на увазі продукція. І якщо цей склад умовно поділити навпіл, то вийде досить-таки цікава картина.

Перша половина заповнена запакованими ящиками. В них — гідролінійні та масляні насоси до тракторів, комбайнів, вантажопідіймних машин і навантажувачів.

В другій половині складу — теж ящики. Але їх вміст куди більш різноманітніший. Тут чавунне й алюмінієве литво для маслососів, текстолітові шайби для водонасосів, гумотехнічні виробів, підшипники, сталеві поковки і багато іншого.

Ось взяти, наприклад, один із видів продукції, яку випускає наш завод, — водопомпу до тракторного двигуна СМД-14. На перший погляд для неабиякого — звичайний виріб. До того ж ще й невеличких розмірів. А розбери на частини і побачиш, що до його складу входить близько 22 деталей.

Чебоксарський агрегатний з Чуваші та Кишинівський тракторний з Молдавії заводи на нашу адресу шлють чавунне литво, яке йде на виготовлення корпусів. Челябінський тракторний завод — алюмінієве литво. Черкаський завод гумо-технічних виробів з Карачаєво-Черкеської автономної області постачає нас сальниками. Білоруська республіка — наш основний постачальник підшипниками. Словом, на адресу Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів надходить продукція з більш ніж п'ятдесяти міст Радянського Союзу.

Вся вона йде на виготовлення вузлів до трактора Т-150. Ми їх відправляємо на Волзький, Харківський, Мінський, Кишинівський, Онезький тракторні заводи. Вони ж, у свою чергу, пришлють нашим колгоспам і радгоспам найпотужнішу, найсучаснішу машину.

В. ДУБНИЦКИЙ,
секретар комітету комсомолу.

ГУРТТОМ

Казахський степ — простягнута долина —
Вигойає дозрілі пшениці,
І хлібороб-казах гинув,
В тілі повів,
Виважує зернята на руці.
— Ет, хліб який... А сонце
вже схолоту.
Не встигнемо. Не стане
наших рук...
Коротке літо замкає коло,
Негоди нависає чорний круж.
Врожайних нив волонуть
теплі груди,
Тривога зседіла: «Дош
і мокрий сніг...»
А українські хлопці руськубі
Казахським степом покотили
сміх.
Бадьорий, сильний, Загули
комбайни.
— По конях, хлопці!
Зберемо гуртом.

Казах і українці,
Знайомтеся: Болат, Василь,
Дмитро...
З'єднались хлібодів смазі
рук.
Гей, скільки рук! Гей,
скільки
дружніх рук!

Т. ЖУРБА,
член обласного літературного об'єднання.

І А ОКОЛИЦІ села
Віталій зупинив
трактор, вийшов з кабіни.

— Отримуй, — вручив юнакові
пакет листиноша.

Писав Василь Ісєнов, бригадир
тракторної бригади радгоспу імені
Богдана Хмельницького Тімір-
язевського району Північно-Казах-
станської області.

«Всі хлопці передають тобі
щире вітання, дякують за яблу-
ка. Сміли вони родять у вас, у
Мечиславці»...

У СТЕПАХ КАЗАХСТАНУ

Вчитувався у рівні рядки, а в
пам'яті спливали спогади.

...Днів зо три залишався тоді
до закінчення жнив. Віталій мав
найкращі показники серед моло-
дих комбайнерів району у змаган-
ні на приз «Молодого комуніста».
Відчував радість перемоги, та др-
велося здати свій СК-4 напери-
кові. А невдовзі він вже виробов-
ував, обкатував нового комбайна

в Казахстані. Першим підготував
машину і, поки достигала пшени-
ця, попросився у бригадира коси-
ти кукурудзу на силос. А через
два дні вивіз агрегат у загінку.
Змагався із своїми земляками —
комбайнерами Олексієм Бондаром
із колгоспу імені Ульянова та Пет-
ром Павловським із колгоспу іме-
ні Леніна, з казахським комбайне-
ром Ісілом Замурасвим. Коли під-
вели підсумок, вагомих виявився
ужинком комсомольця Віталія Бур-
лаки. 400 гектарів пшениці скосив
на звал, намолотив 3500 центнерів
зерна.

— Про що пише? — поцікавив-
ся листоноша і вивів Віталія із за-
думи. — Запрошує в гості?

— На майбутнє життя запрошує
друг, — відповів
юнак і рушив ма-
шиною.

Якщо треба — для нас немає
віддалей на землі нашої Батьків-
щини.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комуніста».

На фот: комсомолець Віталій
БУРЛАКА.

Ульяновський район.

ПОЖОВКЛИЙ від часу документ.
«Мандат № 162. Дано т. Долженку Семен-
у Івановичу в тім, що він на основі по-
станови Федварського волосного з'їзду
Рад від 25 жовтня 1922 року вибраний
делегатом на VIII Єлисаветградський
з'їзд Рад».

1922 рік — перший мирний рік країни.

про ствернення Союзу Радянських Соці-
алістичних Республік.

Я вирішив зустрітись з Семеном Іванови-
чем. Ми йшли оновленим селом, він
згадував своє життя. Народився в сім'ї
селянина-бідняка, де було дев'ятеро душ.
З дитинства взнав, що таке найми, біду-
вання. З встановленням Радянської вла-
ди прийняв активну участь
у перебудові села.

Семен Іванович — учас-
ник Великої Вітчизняної
війни, був командиром пар-
тизанського загону імені
Ворошилова, що діяв на
Кіровоградщині. Поруч з

ним воювали білоруси, вірмени, грузини.
Три сини — Анатолій, Юрій і Володи-
мир — загинули в боях з фашистами.
Сам був тяжко поранений, і, напевне, ми
б не зустрілись з ним, коли б тоді вчасно
не прийшов на виручку комісар загону
К. Є. Ярков.

Зараз С. І. Долженко веде велику рб-
боту по патріотичному вихованню моло-
ді, виступає перед юнаками й дівчатами.

— Ми можемо гордитись, — говорить
Семен Іванович, — хороша зміна росте.
В ім'я її щастя стільки чудових людей
віддали своє життя...

О. НАГОРНИЙ,
директор Кіровоградського облас-
ного Державного архіву.

МАНДАТ

Входили в життя слова «товариство»,
«кооператив». Ленінська пропозиція про
об'єднання радянських республік в одну
державу широко обговорювалась насе-
ленням.

12 листопада в гарнізонному червоно-
армійському клубі зібрався єлисаветград-
ський з'їзд Рад. На з'їзді обрано 255 де-
легатів. Настрій у всіх піднесений. Ко-
жен почуває велику відповідальність —
адже вирішується питання історичної
ваги.

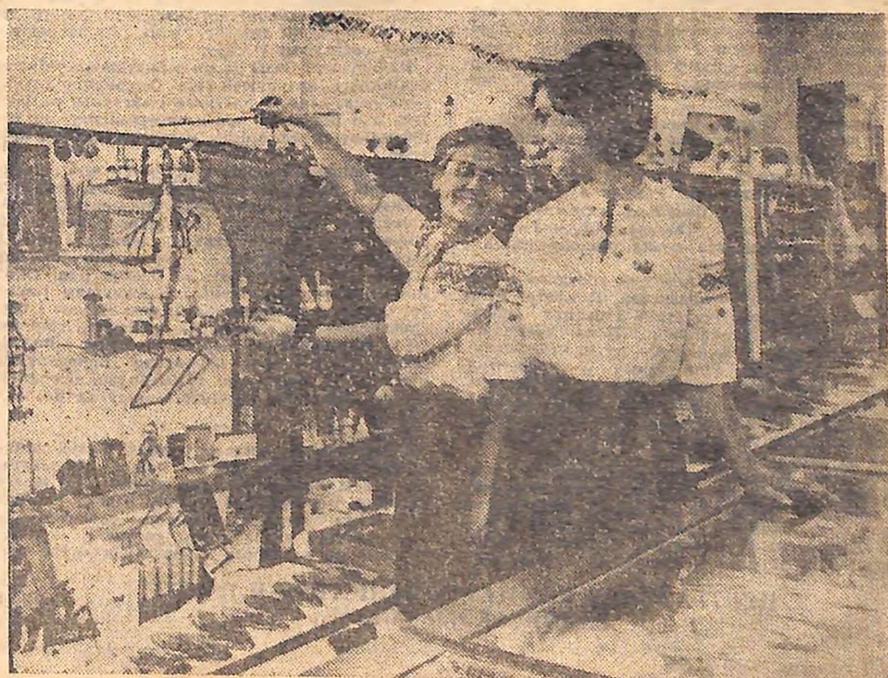
В цей день делегати послали вітальні
телеграми Володимиру Іллічу Леніну,
Михайлу Івановичу Калініну, IV конгресу
Комінтерну. Повітовий з'їзд Рад до-
ручав делегатом Всеукраїнського і Все-
союзного з'їздів делегатів на негайно-
му проведенні в життя ленінської ідеї

з ХОРОШИМ НАСТРОЕМ зустрічають свято
КОМСОМОЛЬЦІ МАГАЗИНУ «ОКСАНА». ІМ Е ЧИМ
ГОРДИТЬСЯ РІЧНИЙ ПЛАН ДРУГОГО РОКУ П'Я-
ТИРІЧКИ ВИКОНАЛИ ДОСТРОКОВО — 30 ЛИСТО-
ПАДА.

ПОКУПЦІ ЧАСТО ВІДВІДУЮТЬ ЦЕЙ МАГАЗИН. ТУТ
ВАМ ПІДБЕРУТЬ ПОТРІБНУ РІЧ, ЩЕ Й ПОДАРУЮТЬ
НА ЗГАДКУ ТЕПЛУ ПОСМІШКУ.

НА ФОТО: КРАЩІ ПРОДАВЦІ ЛЮБОВ ГАЛЮК
(СПРАВА) ТА ГАЛИНА СОКОВА.

Фото Р. РУБІНА.

У черні 1942 року на Волховському фронті тяжко поранений татарин Муса Джаліль потрапив у полон до ворога. Гітлерівці, вірні сарварській тактиці розвалювання національної ворожнечі, прагнули залучити відомого поета до свого пропагандистського активу.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

Муса Джаліль

...А поплудні, як янглівсь-одні,
Онастим наслідкам на подив,
Сам шеф гестапо, лощенний блондин,
У камеру до смертника
Заходив.
Обачно присідав на табурет,
Хазійновито вмошував кашкета,
І холодно вивчаючи поета,
Тер лисину, лискучу, як паркет.
Рипів його густий арійський бас,
Немов стара гармоніка
астматично:
«Служити в нас —
це ваш почесний шанс.
Він виправданий, зважає, історично,
Хоч ви й поет, але один секрет
Все ж мусили б зазирнути,
майн лібер,
Поїтичка — це вміня наперед
Несхибно передбачити свій вибір.
Що вам до рослин-бізмовників?
Татарину, чи ж з ними
по дорозі?
Життя, гай-гай, мав квітка на морозі,
Цяв чоловік
І раптом облетів».
Лукаво мружив око і казав,
Упершись набуком в настил дощиний
«В яким це році,
Грозний брав
Казань,
І град вліш стольний
зруйнував дощенту?»
Наївний чоловік
В його очах
Хто б зараз не збагнув думки причини?
Поет мовчав.

Він скоював час
На пісню, що народжувалась нині,
Нідаладні тільки власній ганьбі,
Розковано, за ніч до катастрофи,
На Моабіта мури кам'яні
Наочувались гірко хвилі-страфи.
Розгойдував, нечов дев'ятий вал,
Гранітні бриди одержимий шепіт.
І стало вперше моторошно шефу
Від злив звуків, темної, як швал.
Такому — не зарадити нічим,
І лощенний блондин підводив маску:
Шакуючи свій генеральський чин,
Втрачав терпіння і дверима брзкав.
А смертник той нагломак в пітмі
Вже чаклував над зшитком за хвилину,
І гомонів аркуші пітмі —
Червоні тодуби
на Батьківщину.

м. Кіровоград.

Фото В. КОВНАКА.

СЛОВО ПРО РІДНУ ЗЕМЛЮ

ПІДСУМКИ КОНКУРСУ

«МОЯ БАТЬКІВЩИНА»

Підведено підсумки конкурсу «Моя Батьківщина», оголошеного редакцією «Молодого комуніста» на честь 50-річчя СРСР.

Обласне літературне об'єднання та редакція газети «Молодий комуніст» рекомендували поему Володимира Базилевського «Пора перельоту», надруковану в № 130 і 131 нашої газети для присудження автору премії ім. Юрія Яновського. Рішенням обласного комітету ЛКСМУ В. Базилевському присуджено премію в галузі літератури імені нашого видатного земляка.

Рішенням редакції газети «Молодий комуніст» переможцями конкурсу «Моя Батьківщина» визнано:

Л. Народового, автора поетичної добірки «Рідне слово», надрукованої в № 106 нашої газети та вірша «Дружба», що друкується в сьогоднішньому номері.

М. Стояна — за парне «Я — громадянин Радянського Союзу», опублікований в № 125 «Молодого комуніста».

М. Галиченка — за добірку віршів, надруковану в № 124 «Молодого комуніста».

СТЕПЕ МІНІ, МОЯ ТИ КОЛИСКО! СКІЛЬКИ ДУМ
СКЛАДЕНО НА ТВОЇХ НЕСКІНЧЕНИХ ДОРОГАХ,
СКІЛЬКИ МРІЙ КОЛИСАНО У ТВОЇХ ЗЕЛЕНИХ СА-
ДАХ, БАГАТЬОХ ТИ ВІВІВ У ШІРОКЕ ПОЛЕ, НА-
ВІВІВ ОРАТИ НІВУ, БУДУВАТИ ОСЕЛІ, СПІВАТИ
ПІСЕНЬ ОТАКИХ, ЯК ЦЯ ДІВЧИНА, ЯКУ АВТОР ФО-
ТО НАЗВАВ «СТЕПОВИЧКА».

ЛИСТИ НА РЕВОЛЮЦІЙНУ

Про вулицю Революційну у Капітанівці кажуть, що вона — найкраща.
В садах ховаються чепури будинки, і живуть в них онуки і правнучки тих, хто
поселився тут піввіку тому. Полад сто осель зараз на вулиці. А у 1922-му було лише
п'ять. Першими поселились на ній Леонтій Хомецько, Сергій Царенко, Юхим Козачен-
ко, Ничипір Жуковський... З кожним роком вулиця кошталася. Перед війною тут жили
шістдесят родин. І в багатьох хатах сиділи над книгами класичні-мрійники.
...Дев'ятнадцять своїх синів не дочекалась вулиця з далеким фронтовим домі. Го-
ро у війну майже в кожну хату. Не повернувшись і одностійки Революційної, хазітні
1922-го року народження, — Іван Жуковський, Василь Царенко, Степан Курішнов,
Іван Довгенько.

Сьогодні на вулиці Революційній живуть трудівники колгоспу «Жовтень», робітни-
ки, службовці, місцеві інтелігентні. До свята Країни Рад кожен підійшов із своїм
трудом дарунком.
...А пошта приносить листи. Плять вони з Краснодару і Вільнюса, Свердловська і
Львова, Далекого Сходу і Воркути. Он куди залетіли діти з нашої вулиці. Живими пи-
тками з'єднала вона тепер з найвіддаленішими куточками нашої незореної Батьківщини.

П. БОНДАРЕНКО,

секретар комсомольської організації Капітанівського хлібо-
приймального пункту. Новоміргородський район.

поєднала пісню

великою ніжністю, — пише він, — Тут на-
родилась моя захоплення музикою. Тут
тихо від річки забрався в театр на
тодішній Дніпровській вулиці.

1953 року в емігрант до Кіровограда з
концертом, де мене зустріли прихильно, як
з земляка. Мрія не побувати в Кіровограді,
з яким тісно пов'язані мої дитинство і
юність».

Читачам «Молодого комуніста» Во-
лодимир Аркадійович передав оце
фото з дарчим написом: «Місту моєї
юності — Кіровограду, місту, з яким
мене поєднала любов до пісні».

В. ЧАБАНЕНКО,
краєзнавець.

„НА ЛІНІЇ — ХАЛДАН!“

Шість років тому вони по-
знайомилися і міцно подру-
жилися. Як гірський потік
подолала дружбу кордонів
області і республіки. А неза-
баром Халдан і Богданівка
стануть відомі всім країні!

Бо допитливі кінооператори
знали кольоровий фільм про
міцну і хвилюючу дружбу
школярів і педагогів Укра-
їни й Азербайджану.

Перші кроки до дружніх
в'язків зробили директори
шкіл — З. К. Шубов і Ге-
рей Соціалістичної Праці
І. Г. Ткаченко. Педагоги ді-
ляться досвідом навчальної
і виховної роботи, і живуть
вони як одна сім'я. «Родина-
ність» послався. Нині
російську мову і літературу
в Халданській СШ вивчає

Р. М. Позивай, випускниця
Богданівської школи.
Коли випадає вільна хви-
лина (найчастіше, звичайно,
від час канікул) вони обо-
в'язково приїжджають один
до одного в гості. Та поту-
вають себе господарями.
Влітку цього року, на-
приклад, школярі-комсомоль-
ці з Халданської СШ разом
з богданівцями допомагали
збирати врожай в місцевому
колгоспі «Родина». Безумов-
но, разом відпочивали, ве-
селилися. Табір праці і від-
починку старшокласників
мав промовисту назву —
«Дружба».

Та, вічна дружба наша.
Вона допомагає нам жити,
добиватися успіхів у праці.
Що не справді так, свідать
телеграма, яку нещодавно
надіслали з Богданівки: «До-
рогі друзі! Радіємо разом з
вами, щиро вітаємо з наго-
родою — Ювілейним Почес-
ним знаком, за успіхи в со-
ціалістичному змаганні на
честь 50-річчя утворення Со-
юзу РСР».

На фото: зустріч друзів (зліва направо):
ІЛЬГАМ АДИГЬОЗЛОВ, Б. П. ХИЖНЯК, Р. М.
ПОЗИВАЙ, І. Г. ТКАЧЕНКО разом з школя-
рами.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ДІТНИСТВО Володимира Аркаді-
йовича Канделакі пройшло в на-
шому місті. Тут, над Ігулою, він не
раз зачаровувався українською піс-
нею.

Любов до мистецтва привезла до
театру. За свою білгу як сорокарічну
діяльність Канделакі створив широку
галерею образів. Надого зазначав-
ся він у комічних операх Ж. Оффен-
баха, в «Тихому Доні» І. Держин-
ського, в «Катерині Ізмайловій»
Д. Шостаковича.

Канделакі пройшов великий і сла-
вний творчий шлях від рилового акто-
ра до народного артиста СРСР. Це
почесне звання йому присвоєно рівно
два роки тому — 30 грудня.

Цікава біографія Канделакі. З ро-
ду — грузин, він виріс на Україні,
працює в етнічній нашій Батьківщині
Москві. Вивчив у Тбіліській консер-
ваторії, а на сцену його благословив
В. І. Немирович-Данченко.

Володимир Аркадійович неоднораз-
ово знімався в кіно. «Халанди з на-
шого міста», «Покоління перемож-
ців», «26 бакинських комісарів» —
неповний перелік фільмів з його
участю.

Про українське місто своєї юності артист
не забуває. «Завжди згадую Кіровоград з

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 31 ГРУДНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА, 9.05 — Ра-
діо гімнастика для дітей.
(М). 9.20 — Новини. (М). 9.30
— Для школярів. «Будиль-
ник». (М). 10.00 — Кольорове теле-
бачення. «Музичний кі-
ос». (М). 10.30 — «Посні». (М).
(М). 10.45 — Кольорове теле-
бачення. Програма мультфіль-
мів. (М). 12.00 — До підсум-
ків спортивного року. (М).
12.45 — Для школярів. Пре-
мера телевізійного музично-
го фільму — спектаклю, Час-
тина II. (М). 13.45 — Для во-
лин Радянської Армії і Фро-
ту. (М). 14.15 — Кольорове те-

лебачення. Прем'єра телеві-
зійного художнього фільму.
(М). 15.40 — Кінопрограма
«По річці країні». (М). 16.20
Кольорове телебачення. «Му-
зичні зустрічі». (М). 17.00 —
«Клуб кіноподорожі». (М).
19.00 — Для школярів. «Весе-
ла естафета». (К). 19.55 — «На
меридіанах України». (К).
19.40 — Художній фільм «Два-
надцять стільців». І серія.
(М). 21.00 — Програма «Час».
(М). 21.30 — Кольорове теле-
бачення Прем'єра телевізійно-
го художнього фільму «Зустріч
поїзда». (М). 22.40 — Теле-
візійний театр мініатюр «13
стільців». (М). 23.40 — Кольо-
рове телебачення. Телевізій-
ний документальний фільм
«Крайно моя». (М). 23.50 —
«3 Новим роком, товариш!».
Подороження радянському
народу. (М). 00.05 — Кольоро-
ве телебачення. «Новорічний
«Вогник». (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.00 —
Кольорове телебачення. «Рад-
на рік». Новорічні привітання
переможцям соціалістичного
змагання. (К). 18.00 — Новини.
(М). 18.10 — «Вогні пар-
ку». (М). 19.00 — Кольорове
телебачення. Мультиконтраст.
(М). 19.40 — «Передновітні
мистецтва УРСР. (К). 20.45 —
«На добраніч, діти!» (К). 21.00
Програма «Час». (М). 21.30 —
«Перше знайомство». Концерт
(К). 23.50 — «3 Новим роком,
товариш!» Подороження
радянському народу. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу ком-
сомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, від-
ділу п'єтів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

Газета надрукована
офсетним друком.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

НАША АДРЕСА: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 07838. Друкарня ім. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галіки, 2. Зам. № 11109, Тираж 56.000.